

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: Udrag fra 1. Del : 1812-42

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "1. Del : 1812-42", i Heiberg, Johanne Luise: *1. Del : 1812-42*, udg. af AAGE FRIIS ; ELISABETH HUDE ; ROBERT NEIENDAM ; JUST RAHBEK , 1944, s. 213. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibfr05val-shoot-idm139983403391168/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: 1. Del : 1812-42

Tanker kan ikke den menneskelige Hjerne fremmane i en saadan Nat! Hvilk
 gyngende, belgende Følger forstær ikke det arme Menneskehjerte at lade
 sig gjennemtraume af! Hvor læmper ikke Hjernen og Hjerter en saadan
 Nat om det endelige Resultat af, hvad Livet har ført med sig. Hvor opfind-
 som er ikke Hjernen i Anklagen over Andre og over sig selv; — og nu
 Hjerter! Hvor strider det ikke mod Anklagen, hvor brænder det ikke af Be-
 gjærighed efter Forsoning og Fred! Den sorte Nat hæver en hel Verden i
 sig. Mange Øine slumre i Trængsel og Ro, Tanken hviler, og Hjerter slaar
 sit rolige Slag. Men der røre sig ogsaa andre Magter, der tringe Tanken til
 Virksomhed og gjennemføre Hjerter med hvæse Stik, som vanskelig leges. 10
 Det stakkels Legeme kaster sig hid og did, frem og tilbage som en Baud paa
 Havet, der arbejder mod Land for at ankre paa fast Grund.

Det blev virkelig sidste Gang, vi mødtes; fem Aar efter, 1841, døde han
 stille og uden Smærter.

VINTEREN 1836—37.

15

Til den fastsatte Tid indfandt vi os atter i Kjøbenhavn, modtagne med
 Glæde af Venner og Veninder. Saa snart jeg var kommen hid til Ro i Hjem-
 met, tog jeg alvorlig fat paa at læse alt, hvad der var oversat af Shakespeares.
 At trænge ind i disse Værker faldt mig ingenlunde let; men jo mere jeg
 læste, des mere mærkede jeg, at noget nyt og stort her for første Gang
 traadte mig imøde. Det drog mig til sig med en forunderlig Mægt, og megen
 Poesi, jeg tidligere havde været betagen af, forkom mig nu ringe imod,
 hvad der her salenbarode sig, og fra dette Øieblik fortsatte jeg alvorligt
 Studiet af en Aands Virksomhed, der forbauser, medens den glæder, og
 henriver og beriger vor Tankegang uden Ophor. 20

Heiberg havde båret to Stykker med sig hjem fra Parisebestræne: „En
 Criminalproces“, Skuespil i 5 Akter, og „Farinelli“; begge bleve oversatte
 og indrettede for den danske Skueplads. Det første opførtes i denne Vinter
 og det andet i den følgende; begge bleve de modtagne med Bifald. I det før-
 ste spillede jeg Grevinden, i det andet Preciosa. 30

Sæsonen var alt i fuld Gang, da vi kom hjem fra Paris. Publikums In-
 teresso og Velvillie for mig var uforandret, og min Lyst til at virke i denne
 Kunst i stædig Tiltagende. Med min hele Sjæls Energi stræbte jeg at gaa
 fremad; det var ikke længer en skjøn Leg for mig, naar for min aandelige
 Krafts hele Alvor var ingen Anstrengelse, ingen Byrde for tung. Med Sam-
 vittighedsfuldhed, det tør jeg nok sige, udførte jeg mit Embede trods nogen
 Mand. Dog alle de Guder, jeg var i Besiddelse af; et Publikums store Paa- 25